

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Gdańsk, dnia 11 stycznia 2017 r.

Poz. 125

UCHWAŁA NR 233/G217/P/16 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W GDAŃSKU

z dnia 1 grudnia 2016 r.

Działając na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 5 oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 561), art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 446 z późn. zm.), art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 716 z późn. zm.)

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku po rozpoznaniu uchwały Nr XVI/283/2016 Rady Gminy w Chojnicach z dnia 28 października 2016 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek i zwolnień w podatku od nieruchomości

orzeka nieważność pkt 7 badanej uchwały o treści: „*od budynków pozostałych, w przypadku gdy jedynym źródłem utrzymania jest emerytura, renta lub świadczenie przedemerytalne*”.

UZASADNIENIE

W dniu 9 listopada 2016 r. do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku wpłynęła uchwała Nr XVI/283/2016 Rady Gminy w Chojnicach z dnia 28 października 2016 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek i zwolnień w podatku od nieruchomości, zaś w dniu 1 grudnia br. była przedmiotem badania tut. Kolegium.

W wyniku badania powyższej uchwały Kolegium tut. Izby ustaliło, że w pkt 7 (strona pierwsza), Rada Gminy w Chojnicach postanowiła określić niższą stawkę podatku od nieruchomości (w wysokości 3,00 zł od 1 m² powierzchni użytkowej) „*od budynków pozostałych, w przypadku gdy jedynym źródłem utrzymania jest emerytura, renta lub świadczenie przedemerytalne*”.

Analizując treść powyższych zapisów Kolegium tut. Izby uznało, że postanowienia uchwały Rady Gminy w Chojnicach naruszają w sposób istotny art. 5 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, zgodnie z którym gmina upoważniona jest do różnicowania stawek podatku od nieruchomości jedynie w odniesieniu do przedmiotu opodatkowania.

W ocenie Kolegium tut. Izby ustalone przez Radę Gminy w Chojnicach zróżnicowanie ma charakter przedmiotowo – podmiotowy, jako że treść cytowanych wyżej zapisów uchwały wskazuje pośrednio na zastosowanie niższej stawki podatku wyłącznie do emerytów, rencistów i osób pobierających świadczenia przedemerytalne, w których posiadaniu są budynki gospodarcze pozostałe.

Artykuł 167 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej wprowadził zasadę samodzielności finansowej gmin, zaś art. 168 Konstytucji RP wprowadził prawo do ustalania wysokości podatków i opłat lokalnych w zakresie określonym w ustawie. Kierując się tymi zasadami Trybunał Konstytucyjny wskazywał (wyroki z dnia: 23 października 1996 r. K 1/96, OTK 24 1996, nr 5, poz. 38; 4 maja 1998 r. K 38/97, OTK 24 1998, nr 3, poz. 31; 9 kwietnia 2002 r. K 21/01, OTK 2002, nr 2A, poz. 17), że samodzielność finansowa gminy i prawo stanowienia o wysokości podatków i opłat lokalnych stanowią istotny element jej podmiotowości publicznoprawnej, lecz nie mogą być rozumiane jako dowolność ustalania dochodów i dowolność dysponowania nimi. Przeciwnie, gminom wolno tylko to, na co zezwalają im ustawy, a to oznacza

zamknięty, a nie otwarty katalog źródeł dochodów gmin. Uprawnieniem gminy w zakresie ustalania wysokości podatków jest m.in. upoważnienie z art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych do wprowadzania innych zwolnień przedmiotowych niż określone w art. 7 ust. 1 ww. ustawy, a także uprawnienie z art. 5 ust. 3 tej ustawy do różnicowania wysokości stawek podatku dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania.

W konsekwencji, skoro w ustawach podatkowych znajdują się zwolnienia przedmiotowe, podmiotowe i przedmiotowo-podmiotowe czy podmiotowo-przedmiotowe, to należy przyjąć, że na gruncie art. 217 Konstytucji RP w zw. z art. 5 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych rada gminy może różnicować wysokość stawek podatku od nieruchomości wyłącznie ze względu na przedmiot opodatkowania. Niedopuszczalne jest zatem różnicowanie wysokości stawek podatku przy uwzględnieniu kryterium podmiotowego czy przedmiotowo-podmiotowego.

Podobne stanowisko w przedmiotowej kwestii zajął, między innymi, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie w wyrokach z dnia 8 kwietnia 2010 r. (sygn. akt: I SA/OI 137/10 i I SA/OI 138/10).

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium tut. Izby orzekło jak w sentencji.

Ponadto Kolegium tut. Izby zwraca uwagę na brak w badanej uchwale, na stronie pierwszej, oznaczenia jednostki redakcyjnej aktu prawnego (tj. § 1).

Na niniejszą uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia, wnoszona za pośrednictwem tutejszej Izby.

Prezes Regionalnej Izby
Obrachunkowej w Gdańsku

Luiza Budner-Iwanicka